

ikke gjort det før. Naar jeg tager Ordet i Dag, ligger det i, at der er Tale om at foretage en Forandring i de Regler, der gælder for Statsrevisionens Arbejde. Man vil, som den ærede Ordfører (N. C. Christensen) paaviste, af den foreliggende Betænkning se, at Landstingets Udvalg har bragt i Erindring, at det gentagne Gange har henledet Opmærksomheden paa, at de for Statsrevisionen gældende Bestemmelser neppe kan anses for fyldestgørende, og at Folketinget har sluttet sig til disse Udtalelser i Betænkningen over Statsregnskabet for 1910—11. Det er i Anledning heraf, jeg vil sige et Par Ord, idet jeg kan erklære, at alle 4 Statsrevisorer er enige om det ønskelige i, at Reglerne for Statsrevisionens Virksomhed forandres. Den Forandring, vi mener bør foretages, er dels en Forandring af Grundlovens § 50 — ærede Medlemmer bør ikke skræmmes heraf ved at faa den Opfattelse, at saa er en Grundlovsendring med alle dertil hørende Vidtløftigheder nødvendig, thi i Grundlovens § 50, der omhandler Statsrevisionen, staar der, at Forandringer i disse Bestemmelser kan ske ved Lov. Altsaa, man kan ved en simpel Lov forandre Bestemmelserne i § 50. Men endvidere bliver det nødvendigt, at der foretages Forandringer i de Bestemmelser, der i Form af Rigsdagsbeslutninger er truffene med Hensyn til det Arbejde, som Rigsdagen ønsker, Statsrevisionen skal udføre, og den Maade, hvorpaa dette Arbejde skal udføres. Det er jo rimeligt og rigtigt, at Regler for dette Arbejde gives gennem en Rigsdagsbeslutning, som Administrationen, der skal kontrolleres af Statsrevisorerne, intet har med at gøre.

Vi er altsaa i Statsrevisionen enige om, at der bør ske en Ændring i Reglerne for Statsrevisionens Virksomhed. Naar man som ny Statsrevisor begynder sit Arbejde, forekommer det en straks, at det er et meget stort og indgaaende Arbejde, der kræver alle en Mands Evner. Men naar man først er kommet ind i den tekniske Fremgangsmaade, der nu een Gang er blevet Tradition i Statsrevisionen, opdager man lidt efter lidt, at Grænserne for det Arbejde, man i det hele taget kan komme til at yde, er trukne ret snævert, og saa mærker man, at der ikke er det for Statsrevisorerne tilfredsstillende i dette Arbejde, som der burde være, idet der, som jeg sagde, er trukket ret snævre Grænser for den Virksomhed, Statsrevisorerne i det hele taget kan komme til at udøve. Derfor ønsker Statsrevisorerne, at

Reglerne for denne Virksomhed maa blive ændret, men vi ønsker det ganske særlig af den Grund, at vi mener, at hele Rigsdagens kontrollerende Virksomhed overfor Administrationen bør ind i et andet Spor, fordi det vil være til Gavn for Statsholdningen i det hele taget, om Statsrevisionens Virksomhed kan blive mere effektiv, end den hidtil har kunnet være det. Der er af en af mine Kolleger, en Statsrevisor, som har Sæde i Landstinget, udtalt i Landstinget, at Statsrevisorerne ønskede en saadan Forandring. Jeg udtaler da det samme her i Folketinget, og jeg har opfattet de Udtalelser, der fra den højtærede Finansministers Side blev fremsat oppe i Landstinget ved den givne Lejlighed, som et Tilsagn om, at den højtærede Finansminister vil være med til at foretage en saadan Ændring i Reglerne for Statsrevisionens Virksomhed, at Revisionen kan blive mere effektiv, end den hidtil har været. Jeg kan ogsaa paa Statsrevisorerens Vegne erklære, at i Tilfælde af, at den højtærede Finansminister ønsker en nærmere Forhandling med Statsrevisorerne, inden han fremsætter Forslag i saa Henseende, er Statsrevisorerne villige til at gaa ind til en saadan Forhandling med den højtærede Minister.

Finansministeren (Brandes): Selve den fra det ærede Udvalg fremkomne Indstilling giver mig ikke Anledning til nogen Udtalelse; Folketingets Udvalg indstiller jo, ligesom Landstingets Udvalg har gjort, at Rigsdagen skal godkende Regnskabet for 1912—13.

Den ærede Ordfører (N. C. Christensen) gjorde nogle Bemærkninger om de Punkter, der allerede er fremdragne i Landstingsudvalgets Betænkning, nævnede atter, at der i Fjor var sket den beklagelige Begivenhed, at de Bilag, det Materiale, som Statsrevisoratet skal benytte til Statsregnskabets Gennemgang, havde manglet i Begyndelsen af dets Arbejdsvirksomhed. Men den ærede Ordfører nævnede ogsaa Grunden, hvorfor dette var sket. Grunden var den, at den nye Form for Statsregnskabet og Anmærkningerne gjorde det vanskeligt for Finansministeriet i saa god Tid som ellers at fremkomme med dette Materiale, og jeg tør haabe, at denne Begivenhed, som i Fjor afstedkom, tror jeg, mere Uro, end det var rimeligt, nu maa være skrinlagt, ogsaa fordi jeg kan give det Tilsagn, at en saa sen Fremkomst af Materiale ikke fremtidig vil finde Sted.

Den ærede Ordfører nævnede — og nu